

Mieczysław Wyszkowski

Official Number	P-1584
Rank	polski: por.pil./303; 316 DM; PFT/ brytyjski: F/Lt
Date of birth	1918-12-09
Date of death	1976-05-28
Cemetery	Warszawa, Powązkowska - Powązki Cmentarz Wojskowy Wsp. 52.261101, 20.955359
Grave	Kwatera: C 32 Rząd: 6 Grób: 5
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

Urodził się 9 grudnia 1918 r. w Nowym Sączu. Naukę w szkole powszechnej rozpoczął w Chełmży, potem przeniósł się do Torunia, gdzie uczęszczał również do Gimnazjum im. Mikołaja Kopernika. W 1935 r. przeszedł szkolenie

szybowcowe, a rok później kurs pilotażu samolotów silnikowych w ramach Przynależenia Wojskowego Lotniczego (potem latał też w Aeroklubie Toruńskim). W 1938 r. zdał maturę, po której przeszedł ukończył kurs unitarny przy 77 Pułku Piechoty w Lidzie i został przyjęty do dębskiej Szkoły Podchorążych Lotnictwa. Został przydzielony do grupy pilotów myśliwskich i do wybuchu wojny zdołał ukończyć Wyższy Kurs Pilotażu Myśliwskiego na lotnisku Ułęż.

Ponieważ nie ukończył szkolenia w SPL, we wrześniu 1939 r. nie walczył i wraz z grupą około 150 podchorążych został ewakuowany. 19 września przekroczył granicę Rumunii. Został internowany, ale korzystając z nadarzającej się sposobności uciekł z obozu internowania i po paru dniach dotarł do granicy z Jugosławią na Dunaju. Wraz z dwójką kolegów pokonał rzekę wpław. W Jugosławii uzyskał pomoc finansową w polskiej ambasadzie, dzięki czemu dojechał pociągiem do Grecji. Z Aten odpłynął statkiem w kierunku Francji i 23 października 1939 r. przybył do Marsylii. Początkowo przebywał w koszarach w Istres, a od 15 grudnia w Lyonie. 1 marca 1940 r. wyruszył do ośrodka szkoleniowego (Base Aérienne No 103) w Châteauroux, gdzie została skierowana grupa 19 pilotów dowodzonych przez kpt. J. Araszkiwicza. Po przybyciu podzielono ją na dwie części: myśliwską i "wielomotorową". W pierwszej, do której przydzielono pchor. Wyszowski, znalazło się 10 pilotów dowodzonych przez por. M. Imieł. Grupa ta szkoliła się początkowo na przestarzałych typach samolotów: Potez XXV, Romano 82, Nieuport Delage NiD 622 i Loire 46. 22 maja, po przeszkoleniu na samolotach myśliwskich Bloch MB 151 i MB 152, została włączona w skład patrolu broniącego bazy, którego dowódcą był por. Z. Henneberg. Nie ma potwierdzonych informacji, by w tym czasie Wyszowski wykonywał loty bojowe. Patrol działał do 17 czerwca, kiedy nastąpiła ewakuacja. Drogą kołową dotarł do Bordeaux i 19 czerwca na pokładzie statku odpłynął do Wielkiej Brytanii. Dotarł tam 27 czerwca.

W Wielkiej Brytanii otrzymał numer służbowy - Po kilkumiesięcznym pobycie w bazie lotniczej w Blackpool, przeszedł czterotygodniowy kurs znajdującej się po sąsiedzku na stacji RAF Weeton, a w październiku 1940 r. przeszkolił się na angielskim sprzęcie w 15 EFTS w Carlisle. 26 listopada wrócił do Blackpool, by 15 stycznia 1941 r. trafić do 1 PFTS w Hucknall. Następnie przydzielono go jako pilota do szkoły strzelców 1 AGS w Manby. Po trzech miesiącach pobytu w Manby dostał przydział do 58 OTU w Grangemouth. W tym czasie, 15 sierpnia, awansowany został do stopnia oficerskiego i otrzymał numer służbowy P. 1584. Po ukończeniu tam szkolenia myśliwskiego, 26 sierpnia 1941 r., trafił do 303 Dywizjonu Myśliwskiego im. Tadeusza Kościuszki, lecz już 18 września przeniesiony został do 306 "Toruńskiego" DM, a 23 września 1941 r. do 316 "Warszawskiego" DM.

13 marca 1942 r., po powrocie z lotu na osłonę bombowców nad Francją (operacja Circus 114) zgłosił zestrzelenie Me 109. Kolejnych przeciwników, tym razem Fw 190 (zestrzelenie pewne i uszkodzenie), zapisał na swe konto 10 kwietnia 1942 r., kiedy to 316 DM stoczył w rejonie Hardelot krótką walkę z napotkanymi podczas wymiatania nad Francją niemieckimi myśliwcami. 25 kwietnia 1942 r. podczas operacji Ramrod 26 zgłosił zestrzelenie kolejnego Focke-Wulfa na pewno. 3 czerwca 1942 r. podczas operacji Circus 184 zniszczył prawdopodobnie Fw 190.

15 sierpnia 1942 r. przeniesiony został do 306 DM, gdzie 1 września został awansowany do stopnia porucznika. Po trzech miesiącach pobytu wśród "toruniaków", 20 listopada 1942 r. otrzymał przydział do 195 Dywizjonu Myśliwskiego RAF, stacjonującego w Duxford i wyposażonego w szturmowe

Typhoony. Wyszkowski w stopniu angielskiego Flight Lieutenanta objął stanowisko oficera taktycznego.

Na początku 1943 r. zgłosił swoją kandydaturę do wyjazdu do Afryki. Jego wniosek rozpatrzono pozytywnie. Podczas pobytu w PFT zgłosił zestrzelenie prawdopodobnie Me 109 (6 kwietnia). 18 kwietnia odłączył od formacji i został zestrzelony przez Me 109 - prawdopodobnie był ofiarą pilota 7./JG 53, Uffz. Georga Amona, który po raz pierwszy zestrzelił wrogi samolot (do końca wojny uzyskał dalszych 8 zwycięstw powietrznych). Ranny Wyszkowski wylądował bez podwozia na terytorium zajęтым przez nieprzyjaciela i dostał się do niewoli. Niemcy opatrzyli mu rany, a następnie przetransportowali statkiem do Włoch. W Neapolu przeszedł dalszą kurację, a po całkowitym wyzdrowieniu przetransportowany został do Dulag Luft pod Frankfurt nad Menem. Po serii przesłuchań przewieziono go do stałego obozu Stalag Luft 3 w Żaganiu. 9 marca 1944 r. został przeniesiony do Stalagu Luft 4-mniejszego obozu w okolicach Żagania. Później obóz ten przeniesiono do Tychowa, a na przełomie stycznia i lutego 1945 r. ewakuowano w głąb Niemiec. Wyszkowski odzyskał wolność na początku maja 1945 r., kiedy jeńców wyzwoliły radzieckie oddziały pancerne.

18 maja 1945 r. wrócił do Anglii i przebywał w bazie w Blackpool. 24 kwietnia 1946 r. został przydzielony do 309 DM "Ziemi Czerwieńskiej", a następnie- 23 maja - do 315 "Dęblińskiego" DM, w którym służył do rozwiązania polskiego lotnictwa w Anglii. Za służbę w czasie II wojny światowej Wyszkowski odznaczony został Srebrnym Krzyżem Virtuti Militari (nr 11569) i czterokrotnie Krzyżem Walecznych. Według "Listy Bajana" w czasie wojny Wyszkowski zestrzelił 3-2-1 samolotu nieprzyjaciela.

Służbę w Polskich Siłach Powietrznych zakończył w stopniu polskiego kapitana i angielskiego Flight Lieutenanta. W grudniu 1946 r. wstąpił do Royal Air Force. W szkole Aston Down przeszedł przeszkolenie dla pilotów rozprowadzających (ferry pilot) i oblatywaczy (test pilot). Pracował potem jako pilot specjalny (tzn. prowadził samoloty z VIP-ami na pokładzie), aż wreszcie w 1949 r. zdemobilizował się i powrócił do Polski.

W Polsce zdobył zatrudnienie jako pilot w PLL LOT. Po niecałym roku zwolniono go, oficjalnie za brak odpowiednich kwalifikacji (w rzeczywistości był to element represji wymierzonych w lotników przybyłych z Anglii). W latach 1950-1956 pracował w budownictwie. W 1956 r. został ponownie zatrudniony w liniach lotniczych. Przez kilkanaście lat z powodzeniem latał na liniach krajowych i zagranicznych, przelatując łącznie ponad 2,5 miliona kilometrów. W okresie tym napisał cztery książki: "Polskie skrzydła nad Anglią", "Pod obcym niebem", "Ostatni lot", "Nie wszyscy szczęśliwie wracają do bazy". W 1975 r. ciężko zachorował. Jego stan zdrowia stale się pogarszał - zmarł 28 maja 1976 r. w Warszawie.